

ΑΤΕΙ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΥ
ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ:
ΣΩΠΑΣΗ ΆΝΝΑ – ΜΑΡΙΑ, ΑΜ 8733

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΠΑΠΑΔΟΜΑΝΩΛΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ 2011

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στο πρώτο μέρος, της συγκεκριμένης πτυχιακής, επεξηγούνται οι λόγοι και οι σκοποί δημιουργίας του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και αναλύεται με ποιο τρόπο επιτυγχάνει τους στόχους του. Επίσης, αναφέρεται πως κατανέμονται οι εξουσίες μέσα στον οργανισμό και πως είναι η οργανωτική του δομή. Επιπροσθέτως, αναλύεται ποια είναι η διαδικασία για την ένταξη μία χώρας στο ΔΝΤ και ποια είναι τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις της προς τον οργανισμό. Τέλος, παρατίθεται από πού προέρχονται τα έσοδα και οι πόροι του, καθώς και για ποιους λόγους και σε ποιους τομείς συνεργάζεται με άλλους παγκόσμιους φορείς και ομάδες.

Η δεύτερη ενότητα αρχικά ασχολείται με τους όρους και τους σκοπούς χορήγησης των δανείων από το ΔΝΤ καθώς και με τους κύριους δανειοδοτικούς τρόπους αλλά με τις αλλαγές στα δανειοδοτικά του μέσα. Επιπροσθέτως, επεξηγείται πως το Ταμείο αντιμετωπίζει τις σημερινές προκλήσεις και τις επιπτώσεις της κρίσης σε αναδυόμενες και φτωχές χώρες. Αναλύεται ποιες χώρες έχουν συνάψει δάνεια μαζί του και ποιες οι επιπτώσεις στην οικονομία τους. Τέλος παρατίθεται περιληπτικά μία έρευνα του ινστιτούτου διεθνών οικονομικών σχέσεων καθώς και οι κριτικές που έχει δεχτεί για την πολιτική που χρησιμοποιεί.

Στο τρίτο μέρος διατυπώνονται τα συμπεράσματα που προκύπτουν και κάποιες προτάσεις βελτίωσης για τον τρόπο λειτουργίας και για την πολιτική του οργανισμού.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΡΟΣ Ι

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

- 1.1 Το Ιστορικό Δημιουργίας Του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.....σελ. 1
1.2 Βασικοί Στόχοι Του Οργανισμού.....σελ. 1
1.3 Πως Το ΔΝΤ Επιτυγχάνει Τους Στόχους Του.....σελ. 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

- 2.1 Η Διοικητική Διάρθρωση Του ΔΝΤ.....σελ.6
2.2 Οι Διευθύνσεις.....σελ. 7
2.3 Τα Μέλη Του ΔΝΤ.....σελ. 8
2.4 Τα Συστήματα Διάδοσης Δεδομένων.....σελ. 14

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

- 3.1 Η Διαδικασία Για Την Ένταξη Μιας Χώρας Στο ΔΝΤ.....σελ. 15
3.2 Τι Είναι Οι Ποσοτώσεις.....σελ. 15
3.3 Τι Σημαίνει Ο Όρος Ειδικά Τραβηκτικά Δικαιώματα.....σελ. 16
3.4 Τα Έσοδα Και Οι Πόροι Του ΔΝΤ.....σελ.17
3.5 Η Συνεργασία Του ΔΝΤ Με Άλλους Οργανισμούς.....σελ.17

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

- 4.1 Οι Όροι Χορήγησης Δανείων.....σελ. 19
4.2 Οι Στόχοι Του Δανεισμού.....σελ. 19
4.3 Οι Κύριοι Δανειοδοτικοί Τρόποι.....σελ. 20
4.4 Οι Αλλαγές Στα Δανειοδοτικά Μέσα.....σελ. 21
4.5 Η Στήριξη Του ΔΝΤ Στις Αναδυόμενες Χώρες Για Την Καταπολέμηση Της Κρίσης.....σελ. 22
4.6 Η Βοήθεια Του ΔΝΤ Στις Χώρες Χαμηλού Εισοδήματος Για Την Καταπολέμηση Της Κρίσης.....σελ. 23

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

5.1 Οι Διαχρονικές Παρεμβάσεις Του ΔΝΤ Στις Χώρες-Μέλη Του Και Οι Συνέπειες Τους.....σελ. 24
5.2 Το ΔΝΤ Στην Ελλάδα.....σελ.29
5.3 Ελλάδα Και ΔΝΤ Ένα Χρόνο Μετά.....σελ.30
5.4 Περίληψη Της Έκθεσης Του Ινστιτούτου Διεθνών Οικονομικών Σχέσεων Με Τίτλο «Η Φτώχεια Και Το ΔΝΤ. Η Περίπτωση της πΓΔΜ.....σελ.31
5.5 Οι Επικρίσεις Που Έχει Δεχτεί Το ΔΝΤ.....σελ.32

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

Συμπεράσματα-Προτάσεις Βελτίωσης Του ΔΝΤ.....σελ.34
Βιβλιογραφία.....σελ. 35

ΜΕΡΟΣ Ι

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

1.1 ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ), (ή με τη διεθνή του ονομασία International Monetary Fund, IMF) είναι ένας διεθνής οργανισμός, που επιβλέπει το παγκόσμιο χρηματοπιστωτικό σύστημα, παρακολουθώντας τις συναλλαγματικές ισοτιμίες και τα ισοζύγια πληρωμών και προσφέροντας οικονομική και τεχνική βοήθεια όποτε του ζητηθεί.

Το ΔΝΤ συστήθηκε στις 22 Ιουλίου του 1944, όταν εκπρόσωποι από 45 κυβερνήσεις συναντήθηκαν στο πλαίσιο της Διεθνούς Νομισματικής και Χρηματοοικονομικής Διάσκεψης του ΟΗΕ στο Breton Woods, του New Hampshire, των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, για να συζητήσουν τις παγκόσμιες εξελίξεις. Εμπνευστές της δημιουργίας του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ήταν ο Άγγλος οικονομολόγος Τζον Μείναρντ Κέινς και ο βοηθός υπουργός οικονομικών των ΗΠΑ, Χάρι Γουάιτ, που ως στόχο είχαν να δημιουργήσουν ένα οργανισμό που θα σταθεροποιήσει τις συναλλαγματικές ισοτιμίες και θα βοηθήσει στην ανασυγκρότηση του διεθνούς συστήματος πληρωμών, ώστε να αποφευχθεί η νομισματική αστάθεια, οι υπερπληθωριστικές τάσεις και οι μεγάλες διακυμάνσεις στις συναλλαγματικές ισοτιμίες που συνέβαλαν στη μεγάλη ύφεση της δεκαετίας του 1930. Αποφάσισαν, επίσης, στην υιοθέτηση του συστήματος σταθερών συναλλαγματικών ισοτιμιών που έγινε γνωστό ως το σύστημα του Breton Woods.

Στις 27 Δεκεμβρίου του 1945 οι πρώτες 29 χώρες υπέγραψαν τα άρθρα της συμφωνίας και την 1 Μαρτίου το 1947 άρχισε η λειτουργία του, με έδρα την Ουάσιγκτον των ΗΠΑ και πρώτο διευθυντή τον Βέλγο Camille Gutt.

1.2 ΒΑΣΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

Οι βασικοί στόχοι του ΔΝΤ έχουν παραμείνει ως επί των πλείστων οι ίδιοι, όπως διατυπώθηκαν κατά την ίδρυση του οργανισμού στα άρθρα της συμφωνίας. Καθώς όμως

οι εξελίξεις στο παγκόσμιο σκηνικό αλλάζουν καθημερινά, το ΔΝΤ προσαρμόζεται ανάλογα με τις αλλαγές στην παγκόσμια οικονομία και ανάλογα με τις ανάγκες των νέων κρατών που εισχωρούν ως μέλη στον οργανισμό. Έτσι, λοιπόν, οι αρχικοί στόχοι του ΔΝΤ είναι οι έξης:

✚ Η διασφάλιση της σταθερότητας του παγκόσμιου νομισματικού και χρηματοπιστωτικού συστήματος και η προώθηση της διεθνούς νομισματικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών του, παρέχοντας το υπόβαθρο για συζήτηση, συνεργασία και επίλυση διεθνών νομισματικών θεμάτων.

✚ Η διασφάλιση της εξάπλωσης και της ισόρροπης ανάπτυξης του διεθνούς εμπορίου, βοηθώντας έτσι την βελτίωση και την αύξηση του βιοτικού επιπέδου και της υψηλής απασχόλησης.

✚ Η προώθηση της σταθερότητας του συστήματος των συναλλαγματικών ισοτιμιών, ώστε να αποφευχθεί τυχών νομισματική αστάθεια και ανταγωνιστική υποτίμηση των νομισμάτων.

✚ Η διασφάλιση του συστήματος των διεθνών τρεχουσών συναλλαγών και των διεθνών πληρωμών, για την προώθηση του διεθνούς εμπορίου και την άρση των περιορισμών των εξωτερικών συναλλαγών.

✚ Η παροχή δανείων υπό προϋποθέσεις σε χώρες που αντιμετωπίζουν δυσκολίες στο ισοζύγιο πληρωμών τους, καθώς και σε χώρες που έχουν χαμηλό εισόδημα, ώστε να τις βοηθήσει να μειώσουν την φτώχεια που τις μαστίζει και να θέσουν τις βάσεις μιας σταθερής οικονομίας.

✚ Σύμφωνα με τα παραπάνω να μειώσει τη διάρκεια και το βαθμό ανισοροπίας στα διεθνή ισοζύγια των κρατών-μελών του.

1.3 ΠΩΣ ΤΟ ΔΝΤ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΙ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΤΟΥ

Για να επιτύχει τους παραπάνω στόχους το ΔΝΤ έχει επιστρατεύσει τρία εργαλεία τα οποία είναι τα εξής:

 Επιτήρηση: το ΔΝΤ για να επιτύχει το κύριο σκοπό του, που είναι η εποπτεία της ισόρροπης ανάπτυξης του παγκόσμιου νομισματικού και χρηματοπιστωτικού συστήματος, παρακολουθεί τις παγκόσμιες, περιφερειακές, εθνικές οικονομίες και εξελίξεις, συμβουλευόντας παράλληλα τις κυβερνήσεις και τις κεντρικές τράπεζες των κρατών-μελών του να υιοθετούν σωστές πολιτικές, ώστε η οικονομία τους να μην κλονιστεί από δυσμενείς οικονομικές εξελίξεις που τυχόν συμβαίνουν ή θα συμβούν στο παγκόσμιο προσκήνιο. Αυτή, λοιπόν, η διαδικασία της παρακολούθησης, της παροχής συμβουλών καθώς και της συζήτησης του αντίκτυπου των οικονομικών πολιτικών που ακολουθούν τα κράτη- μέλη, για να αποφευχθούν τυχόν λάθη που θα οδηγήσουν το παγκόσμιο οικονομικό σύστημα σε κρίση, ονομάζεται διμερή επιτήρηση.

Σε τακτικά χρονικά διαστήματα, συνήθως κάθε χρόνο μία ομάδα οικονομολόγων του ΔΝΤ επισκέπτεται κάθε χώρα-μέλος μαζεύοντας οικονομικά και χρηματοοικονομικά δεδομένα και συζητά τις οικονομικές και δημοσιονομικές πολιτικές που ακολουθούνται από τη συγκεκριμένη χώρα με τη κυβέρνηση και τα ανώτατα στελέχη της κεντρικής τράπεζας. Έτσι, λοιπόν, τα οικονομικά στοιχεία και η εικόνα της οικονομίας κάθε χώρας-μέλος παρουσιάζονται στο διοικητικό συμβούλιο και με τη σειρά του το διοικητικό συμβούλιο διατυπώνει τις απόψεις του και τις συμβουλές του στη κυβέρνηση της εκάστοτε χώρας. Επιπροσθέτως, το ΔΝΤ δύο φορές κάθε χρόνο δημοσιεύει δύο εκθέσεις οι οποίες ονομάζονται Παγκόσμια Οικονομική Προοπτική (world economic outlook) και Παγκόσμια Χρηματοπιστωτική Σταθερότητα, ενώ παράλληλα δημοσιεύει μία σειρά περιφερειακών οικονομικών προοπτικών. Η πρώτη αναλύει τις εξελίξεις της παγκόσμιας οικονομίας και η δεύτερη αναλύει τις εξελίξεις στις παγκόσμιες χρηματοπιστωτικές αγορές.

Τέλος, το ΔΝΤ οργανώνει συνεδριάσεις όποτε κρίνει απαραίτητο με ομάδες από διάφορες χώρες με στόχο να συζητήσουν διάφορα προβλήματα που τους αφορούν άμεσα και να επιστρατεύσουν τα απαραίτητα μέτρα για να τα επιλύσουν. Αυτού του είδους οι συνεδριάσεις ονομάζονται πολυμερείς διαβουλεύσεις και για πρώτη φορά πραγματοποιήθηκαν το 2006.

 Τεχνική βοήθεια και κατάρτιση: το ΔΝΤ προσφέρει τεχνική βοήθεια και κατάρτιση στις χώρες-μέλη του για να μπορέσουν να έχουν την επαρκή τεχνογνωσία, ώστε να σχεδιάζουν και να εφαρμόζουν όσο αποτελεσματικά μπορούν πολιτικές που θα προάγουν την οικονομία τους. Πιο συγκεκριμένα, ο οργανισμός παρέχει πρακτική καθοδήγηση και εκπαίδευση κυρίως σε τέσσερις τομείς:

- Στον τομέα της νομισματικής και χρηματοπιστωτικής πολιτικής, όπου παρέχει καθοδήγηση για την εποπτεία του τραπεζικού συστήματος, των συστημάτων εκκαθάρισης διακανονισμού για τις πληρωμές κ.α.
- Στον τομέα της δημοσιονομικής πολιτικής, όπου παρέχει καθοδήγηση για τη διαχείριση των δαπανών, το σχεδιασμό των δικτύων κοινωνικής ασφάλειας κ.α.
- Στο τομέα της σύνταξης, διαχείρισης, διάδοσης και βελτίωσης των στατιστικών δεδομένων.
- Στον τομέα της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής νομοθεσίας.

Το ΔΝΤ ξεκίνησε τη παροχή τεχνικής βοήθειας στα μέσα της δεκαετίας του 1960, όταν πολλά ανεξάρτητα κράτη ζήτησαν βοήθεια από τον οργανισμό για τη δημιουργία θεσμών και σωστής οικονομικής πολιτικής. Στις μέρες μας πάνω από το 75% της τεχνικής βοήθειας του ΔΝΤ προσφέρεται σε χώρες με χαμηλό εισόδημα, όπως είναι οι χώρες της Αφρικής και της Ασίας.

Η καθοδήγηση από τον οργανισμό παρέχεται με διάφορους τρόπους ανάλογα με τις ανάγκες της χώρας που ζητάει βοήθεια. Πιο συγκεκριμένα, μπορεί εκπρόσωποι του ΔΝΤ να επισκεφθούν τη χώρα και να παρέχουν συμβουλές στη κυβέρνηση και στα στελέχη της κεντρική τράπεζα για θέματα που χρειάζονται άμεσα επίλυση. Επίσης το ταμείο παρέχει μαθήματα κατάρτισης στις κυβερνήσεις των κρατών-μελών και των στελεχών των κεντρικών τραπεζών στην έδρα του στην Ουάσιγκτον, αλλά και σε περιφερειακά κέντρα κατάρτισης που υπάρχουν σε διάφορα σημεία ανά τον κόσμο.

✚ Δανεισμός: το ΔΝΤ παρέχει οικονομική υποστήριξη σε χώρες που αντιμετωπίζουν προβλήματα στο ισοζύγιο πληρωμών τους. Ο οργανισμός παρέχει δάνεια περιορισμένης διάρκειας υπό κατάλληλες όμως εγγυήσεις, όπως αλλαγές στη δημοσιονομική πολιτική της χώρας, μέτρα για τη μείωση του πληθωρισμού και γενικότερα μέτρα που προάγουν την σωστή διακυβέρνηση. Έτσι, λοιπόν, σχεδιάζεται ένα πρόγραμμα από τη κυβέρνηση μαζί με το ΔΝΤ, το οποίο πρέπει να ακολουθηθεί πιστά από τη χώρα που ζητάει οικονομική βοήθεια για να συνεχιστεί η χρηματοδότηση από το ταμείο. Κάποιες χώρες δυσκολεύονται να βρουν επαρκή χρηματοδότηση με προσιτούς όρους στις διεθνείς αγορές και καταφεύγουν για βοήθεια στο ΔΝΤ, το οποίο με τη σειρά του, τους παρέχει δάνεια για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα στο ισοζύγιο πληρωμών τους και κυρίως για να μην καταφύγουν σε μέτρα καταστροφικά για την εθνική και διεθνή ευημερία.

Το 50% των δανείων που παρείχε το ταμείο μέχρι το 1970 πήγαινε σε χώρες που η οικονομία τους στηριζόταν στη βιομηχανία, στις μέρες μας όμως αυτές οι χώρες μπορούν να δανειστούν από τις διεθνείς αγορές με προσιτούς όρους, χωρίς να χρειάζονται πλέον τη στήριξη του ταμείου. Σήμερα το ΔΝΤ παρέχει δάνεια κυρίως σε αναπτυσσόμενες και φτωχές χώρες βοηθώντας τις να θέσουν τις βάσεις μίας σταθερής οικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

2.1 Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΟΥ ΔΝΤ

Στην κορυφή της οργανωτικής δομής βρίσκεται το **Συμβούλιο των Διοικητών**, το οποίο αποτελείται από έναν διοικητή και έναν αναπληρωτή κυβερνήτη για κάθε χώρα μέλος, όπου ο διοικητής διορίζεται από κάθε κράτος-μέλος, και συνήθως είναι ο υπουργός οικονομικών ή ο διοικητής της κεντρικής τράπεζας. Το διοικητικό συμβούλιο συνεδριάζει μία φορά κάθε χρόνο. Παρόλο που έχει αναθέσει τις περισσότερες αρμοδιότητες στην Εκτελεστική Επιτροπή το συμβούλιο το διοικητών αποτελεί το υψηλότερο όργανο λήψης αποφάσεων του ΔΝΤ. Είναι αρμόδιο για την είσοδο νέων μελών, για την αποχώρηση μελών, για τροποποιήσεις των άρθρων της συμφωνίας κα.

Το συμβούλιο των διοικητών αποτελείται από δύο επιτροπές, οι οποίες είναι η **Διεθνής Νομισματική και Δημοσιονομική Επιτροπή (IMFC)** και η **Επιτροπή Ανάπτυξης**. Η πρώτη επιτροπή αποτελείται από 24 μέλη τα οποία εκπροσωπούν όλες τις χώρες που συμμετέχουν στο ΔΝΤ. Οι χώρες με μεγάλη οικονομική ανάπτυξη, όπως η Κίνα έχουν τον δικό τους εκπρόσωπο, όμως οι περισσότερες χώρες ομαδοποιούνται σε εκλογικές περιφέρειες και έχουν ένα μέλος στην Διεθνή Νομισματική και Δημοσιονομική Επιτροπή που τις εκπροσωπεί. Η Διεθνής Νομισματική και Δημοσιονομική Επιτροπή συνεδριάζει δύο φορές κάθε χρόνο. Κύρια δραστηριότητα της είναι να συζητά θέματα που επηρεάζουν την παγκόσμια οικονομία και να συμβουλεύει το ΔΝΤ σχετικά με τη πορεία του έργου που επιτελεί. Στις συνεδριάσεις του συνοψίζει τις απόψεις του και ανακοινώνει το πρόγραμμα εργασιών του ΔΝΤ μέχρι την επόμενη συνεδρίαση. Η Επιτροπή Ανάπτυξης αποτελείται και αυτή από 24 μέλη που εκπροσωπούν όλα τα κράτη του ταμείου και παρέχει προτάσεις στο ΔΝΤ για τη πολιτική που πρέπει να ακολουθηθεί για την οικονομική ανάπτυξη των αναπτυσσόμενων χωρών.

Επιπροσθέτως, ένα ακόμα όργανο του οργανισμού είναι η **Εκτελεστική Επιτροπή**, η οποία αποτελείται από 24 εκτελεστικούς διευθυντές και έναν διευθύνοντα σύμβουλο. Η εκτελεστική επιτροπή συνεδριάζει πολλές φορές κάθε εβδομάδα και είναι υπεύθυνη για τη διεξαγωγή των εργασιών του ταμείου. Ο διευθύνοντας σύμβουλος εκλέγεται από την εκτελεστική επιτροπή για μία ανανεώσιμη πενταετία και επικουρείται από έναν πρώτο αναπληρωτή διευθύνοντα σύμβουλο και δύο άλλους αναπληρωτές διευθύνοντες συμβούλους. Ο διευθύνοντας σύμβουλος είναι επικεφαλής όλου του προσωπικού του ΔΝΤ και πρόεδρος της εκτελεστικής επιτροπής.

2.2 ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

Το ΔΝΤ απασχολεί σήμερα περίπου 2400 υπαλλήλους, οι οποίοι εργάζονται στη Ουάσιγκτον και σε τμήματα που έχει δημιουργήσει το ταμείο σε όλο τον κόσμο. Το ΔΝΤ έχει οκτώ τμήματα που εκτελούν την πολιτική του και το έργο του και είναι τα εξής:

- **Οικονομική Διεύθυνση:** το συγκεκριμένο τμήμα διαχειρίζεται τους οικονομικούς πόρους του ταμείου.
- **Τμήμα Δημοσιονομικών Υποθέσεων:** παρέχει τεχνική βοήθεια και την πολιτική που πρέπει να ακολουθηθεί από τις χώρες- μέλη για θέματα δημόσιας χρηματοδότησης.
- **Τμήμα Νομισματικής Και Κεφαλαιακής Αγοράς:** εργάζεται για θέματα που αφορούν το νομισματικό σύστημα και την αγορά κεφαλαίων. Τέλος, ετοιμάζει την Παγκόσμια Οικονομική Έκθεση Σταθερότητας.
- **Τμήμα Νομικό:** συμβουλεύει τον οργανισμό σχετικά με τους ισχύοντες κανόνες δικαίου.
- **Τμήμα Στρατηγικής Πολιτικής Και Αναθεώρησης:** το συγκεκριμένο τμήμα σχεδιάζει, υλοποιεί και αξιολογεί τις πολιτικές που ακολουθεί το ταμείο όσον αφορά την εποπτεία και τη χρήση των πόρων χρηματοδότησης.
- **Τμήμα Ερευνών:** πραγματοποιεί έρευνες σχετικά με την πορεία της παγκόσμιας οικονομίας και τις οικονομικές πολιτικές που ακολουθούν τα κράτη-μέλη. Επίσης, ετοιμάζει το world economic outlook.
- **Τμήμα Στατιστικής:** το τμήμα αυτό αναπτύσσει αποδεκτές διεθνώς μεθοδολογίες και πρότυπα, παρέχοντας στα κράτη-μέλη τεχνική βοήθεια όσον αφορά την σωστή διάδοση των στατιστικών δεδομένων.
- **Ινστιτούτο ΔΝΤ:** παρέχει εκπαίδευση και κατάρτιση στο προσωπικό του ταμείου.

Το ΔΝΤ έχει επίσης τέσσερα τμήματα που βοηθούν στην υλοποίηση του έργου του και είναι τα εξής:

- **Υπηρεσία Εξωτερικών Σχέσεων:** προωθεί τις πολιτικές του οργανισμού.
- **Τεχνολογία και Γενικών Υπηρεσιών:** βοήθα στην επικοινωνία μεταξύ των χωρών και στην οικοδόμηση ενός αποτελεσματικού περιβάλλοντος εργασίας.
- **Τμήμα γραμματείας:** παρέχει υπηρεσίες γραμματειακής υποστήριξης και βοηθά στην προετοιμασία του προγράμματος εργασιών της εκτελεστικής επιτροπής.
- **Υπηρεσία Ανθρώπινου Δυναμικού:** κύρια ασχολία του είναι η εκπαίδευση του προσωπικού του ταμείου. Παρέχει συμβουλευτικές και νομικές υπηρεσίες και διαχειρίζεται το σύστημα αμοιβών και παροχών.

Το ΔΝΤ εκτός από τα παραπάνω τμήματα για την αποτελεσματικότερη υλοποίηση των στόχων του έχει δημιουργήσει γραφεία σε χώρες σε όλο τον κόσμο και περιφερειακά κέντρα τεχνικής βοήθειας και κατάρτισης.

2.3 ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΔΝΤ

Το ΔΝΤ αριθμεί έως σήμερα 187 μέλη, τα οποία είναι όλα ελεύθερα και κυρίαρχα κράτη. Κάποιες από αυτές τις χώρες απέσυραν την συμμετοχή τους από το ταμείο και έγιναν ξανά δεκτές αργότερα, όπως η Πολωνία, η Ινδονησία, η Τσεχοσλοβακία και η Γιουγκοσλαβία. Κάποιες άλλες χώρες, όμως, όπως η Κούβα και η Ταιβάν που ήταν μέλη του ΔΝΤ και απέσυραν την συμμετοχή του μέχρι σήμερα δεν έχουν ενταχθεί ξανά στον οργανισμό.

Μερικές χώρες και κάποια θεσμικά όργανα που δεν συμμετέχουν στο ΔΝΤ προσφέρουν στατιστικά δεδομένα στα συστήματα, όπως οι Παλαιστινιακές Αρχές και το Χονγκ Κονγκ αλλά και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για την Ευρωζώνη και η Eurostat για όλη την Ε.Ε.

Στον παρακάτω πίνακα απεικονίζονται με χρονολογική σειρά η είσοδος των χωρών ως μέλη του ΔΝΤ:

Σύνθεση του ΔΝΤ
(Ημερομηνία έναρξης ισχύος: 27 Δεκ 1945)
Χρονολογικός Κατάλογος
(187 χώρες μέλη)

Τα κράτη	Ημερομηνία έναρξης ισχύος του μέλους
Βέλγιο	27 Δεκεμβρίου 1945
Βολιβία	27 Δεκεμβρίου 1945
Καναδά	27 Δεκεμβρίου 1945
Κίνα	27 Δεκεμβρίου 1945
Κολομβία	27 Δεκεμβρίου 1945
(Τσεχοσλοβακία)	(27 Δεκεμβρίου 1945)
Αίγυπτος	27 Δεκεμβρίου 1945
Αιθιοπία	27 Δεκεμβρίου 1945
Γαλλία	27 Δεκεμβρίου 1945
Ελλάδα	27 Δεκεμβρίου 1945
Ονδούρα	27 Δεκεμβρίου 1945
Ισλανδία	27 Δεκεμβρίου 1945
Ινδίας	27 Δεκεμβρίου 1945
Ιράκ	27 Δεκεμβρίου 1945
Λουξεμβούργο	27 Δεκεμβρίου 1945
Κάτω Χώρες	27 Δεκεμβρίου 1945
Νορβηγία	27 Δεκεμβρίου 1945
Φιλιππίνες	27 Δεκεμβρίου 1945
Νότια Αφρική	27 Δεκεμβρίου 1945
Ηνωμένο Βασίλειο	27 Δεκεμβρίου 1945
Ηνωμένες Πολιτείες	27 Δεκεμβρίου 1945
(Γιουγκοσλαβία)	(27 Δεκεμβρίου 1945)
Δομινικανή Δημοκρατία	28 Δεκ 1945
Ισημερινός	28 Δεκ 1945
Γουατεμάλα	28 Δεκ 1945
Παραγουάη	28 Δεκ 1945
Ιράν, Ισλαμική Δημοκρατία του (Ιράν)	29 Δεκεμβρίου, 1945
Χιλής	31 Δεκεμβρίου 1945
Μεξικό	31 Δεκεμβρίου 1945
Περού	31 Δεκεμβρίου 1945
Κόστα Ρίκα	8, Ιανουαρίου, 1946
(Πολωνία)	(10 Ιανουαρίου, 1946)
Βραζιλία	14 Ιαν 1946
Ουρουγουάη	11 Μαρτίου του 1946
(Κούβα)	(14 Μαρτίου 1946)
Ελ Σαλβαδόρ	14 Μαρτίου 1946
Νικαράγουα	14 Μαρτίου 1946
Παναμάς	14 Μαρτίου 1946
Δανία	30 του Μάρτη του 1946

Βενεζουέλα	30 Δεκεμβρίου, 1946
Τουρκία	11 του Μάρτη του 1947
Ιταλία	27 του Μάρτη του 1947
Αραβική Δημοκρατία της Συρίας (Συρία)	10, Απριλίου 1947
Λίβανος	14, Απριλίου, 1947
Αυστραλία	5 του Αυγούστου, 1947
Φινλανδία	14 Ιανουαρίου 1948
Αυστρία	27 Αυγούστου του 1948
Ταϊλάνδη (Σιάμ)	3 Μαΐου 1949
Πακιστάν	11 του Ιουλίου, 1950
Σρι Λάνκα (Κεϋλάνη)	29 Αυγούστου 1950
Σουηδία	31 του Αυγούστου 1951
Μιανμάρ (Βιρμανία)	3 Ιανουαρίου 1952
Ιαπωνία	13 Αυγούστου, 1952
Γερμανία	14, Αυγούστου 1952
Ιορδανία	29, Αυγούστου 1952
Αϊτή	8 Σεπτεμβρίου 1953
(Ινδονησία)	(15 Απριλίου, 1954)
Ισραήλ	12 του Ιουλίου, 1954
Αφγανιστάν, Ισλαμική Δημ. της (Αφγανιστάν)	14 Ιουλίου του 1955
Κορέα	26, Αυγούστου 1955
Αργεντινή	20 Σεπτέμβρη 1956
Βιετνάμ (Βιετνάμ)	21 του Σεπτέμβρη 1956
Ιρλανδία	8 Αυγούστου 1957
Σαουδική Αραβία	26 Αυγούστου, 1957
Σουδάν	5 Σεπτεμβρίου 1957
Γκάνα	20 Σεπτεμβρίου του 1957
Μαλαισία (Μαλαισία)	7 Μαρτίου 1958
Τυνησία	14 του Απρίλη 1958
Μαρόκο	25 του Απριλίου 1958
Ισπανία	15 του Σεπτεμβρίου 1958
Λιβύη	17 Σεπτεμβρίου, 1958
Πορτογαλία	29 Μαρτίου 1961
Νιγηρία	30 του Μάρτη 1961
Λαϊκή Δημοκρατία του Λαού	5 Ιούλη του 1961
Νέα Ζηλανδία	31ης Αυγούστου, 1961
Νεπάλ	Έκτης Σεπτεμβρίου, 1961
Κύπρος	21 Δεκέμβρη του 1961
Λιβερία	28 Μαρτίου 1962
Τόγκο	1 Αυγούστου, 1962
Σενεγάλη	31 Αυγούστου του 1962
Σομαλία	31 Αυγούστου του 1962
Σιέρα Λεόνε	10 του Σεπτέμβρη του 1962

Τανζανία (Τανγκανίκα)	10 του Σεπτέμβρη του 1962
Κουβέιτ	13 Σεπτεμβρίου 1962
Τζαμάικα	21 Φεβ 1963
Ακτή του Ελεφαντοστού (Ακτή Ελεφαντοστού)	11 Μαρτίου του 1963
Νίγηρας	24 Απρ 1963
Μπουργκίνα Φάσο (Άνω Βόλτα)	2 Μαΐου του 1963
Καμερούν	10 Ιούλη του 1963
Κεντροαφρικανική Δημοκρατία	10 Ιούλη του 1963
Τσαντ	10 Ιούλη του 1963
Κονγκό, Δημοκρατία του	10 Ιούλη του 1963
Μπενίν	10 Ιούλη του 1963
Γκαμπόν	10 Σεπτεμβρίου του 1963
Μαυριτανία	10 Σεπτεμβρίου του 1963
Τρινιντάντ και Τομπάγκο	16 Σεπτεμβρίου 1963
Μαδαγασκάρη (Μαδαγασκάρη)	25 Σεπτεμβρίου του 1963
Αλγερία	26 Σεπτεμβρίου, 1963
Μάλι	27 Σεπ 1963
Ουγκάντα	27 Σεπ 1963
Μπουρούντι	28 του Σεπτέμβρη 1963
Κονγκό, Λαϊκή Δημοκρατία του (Ζαΐρ)	28 του Σεπτέμβρη 1963
Γουινέα	28 του Σεπτέμβρη 1963
Ρουάντα	30 Σεπτεμβρίου, 1963
Κένυα	3 Φεβρουαρίου του 1964
Μαλάουι	19 Ιουλίου 1965
Ζάμπια	23 Σεπτεμβρίου, 1965
Σιγκαπούρη	3 του Αυγούστου 1966
Γουιάνα	26 Σεπτεμβρίου 1966
Ινδονησία	21 Φεβρουαρίου 1967
Γκάμπια	21 Σεπτεμβρίου, 1967
Μποτσουάνα	24 του Ιουλίου, 1968
Λεσόθο	25 Ιουλίου 1968
Μάλτα	11 Σεπτεμβρίου 1968
Μαυρίκιος	23 Σεπτέμβρη 1968
Σουαζιλάνδη	22 Σεπτέμβρη του 1969
(, Λαϊκής Δημοκρατίας της Υεμένης	
Δημοκρατία της (Νότιας Υεμένης))	(29 Σεπτεμβρίου 1969)
Γουινέα	22 Δεκέμβρη 1969
Καμπότζη	31 Δεκεμβρίου 1969
(Αραβική Δημοκρατία της Υεμένης)	(Μάιος 22, 1970)
Μπαρμπάντος	29 Δεκεμβρίου 1970
Φίτζι	28 Μαΐου 1971
Ομάν	23 Δεκέμβρη του 1971
Σαμόα (Δυτική Σαμόα)	28 Δεκ 1971

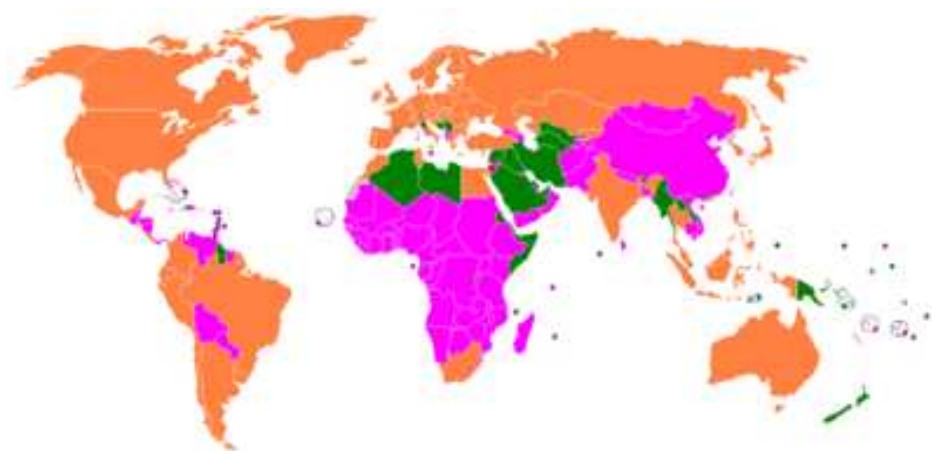
Μπαγκλαντές	17 του Αυγούστου του 1972
Μπαχρέιν	7 Σεπτεμβρίου 1972
Κατάρ	8 Σεπτεμβρίου 1972
Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα	22, Σεπτεμβρίου, 1972
Ρουμανία	15 του Δεκεμβρίου 1972
Μπαχάμες, η	21 Αυγούστου, 1973
Γρενάδα	27 του Αυγούστου 1975
Παπούα Νέα Γουινέα	9 Οκτώβρη 1975
Κομόρες	21 Σεπτεμβρίου του 1976
Γουινέα	24 Μαρτίου του 1977
Σεϋχέλλες	30ης Ιουνίου 1977
Σάο Τομέ και Πρίνσιπε	30 Σεπτεμβρίου, 1977
Μαλβίδες	13 Γενάρη του 1978
Σουρινάμ	27, Απριλίου, 1978
Νησιά Σολομώντα	22 Σεπτεμβρίου, 1978
Πράσινο Ακρωτήριο	20 Νοεμβρίου του 1978
Ντομίνικα	12 Δεκεμβρίου 1978
Τζιμπουτί	29 Δεκέμβρη του 1978
Αγία Λουκία	15 Νοέμβρη 1979
Άγιος Βικέντιος και Γρεναδίνες	28 Δεκεμβρίου του 1979
Ζιμπάμπουε	29, Σεπτεμβρίου, 1980
Μπουτάν	28 Σεπ 1981
Βανουάτου	28 Σεπ 1981
Αντίγκουα και Μπαρμπούντα	25 Φεβρουαρίου, 1982
Μπελίζ	16 Μάρτη, 1982
Ουγγαρία	6η Μαΐου, 1982
Άγιος Χριστόφορος και Νέβις	15 Αυγούστου, 1984
Μοζαμβίκη	24 του Σεπτέμβρη 1984
Τόνγκα	13 Σεπ 1985
Κιρμπάτι	3 Ιουνίου του 1986
Πολωνία	12 Ιουνίου 1986
Αγκόλα	19, Σεπτεμβρίου, 1989
Υεμένη, Δημοκρατία της	22 Μαΐου, 1990
(Τσεχοσλοβακία)	(20 Σεπτεμβρίου, 1990)
Βουλγαρία	25 Σεπτέμβρη του 1990
Ναμίμπια	25 Σεπτέμβρη του 1990
Μογγολία	14 Φεβρουαρίου 1991
Αλβανία	15 Οκτωβρίου, 1991
Λιθουανία	29 του Απριλίου 1992
Γεωργία	5η Μαΐου του 1992
Δημοκρατία της Κιργισίας	8η Μαΐου 1992
Λετονία	19 Μάη, 1992
Νησιά Μάρσαλ	21 Μάη, 1992

Εσθονία	26η Μαΐου, 1992
Αρμενία	28 του Μαΐου 1992
Ελβετία	29 του Μάη, 1992
Ρωσική Ομοσπονδία	1 Ιουνίου, 1992
Λευκορωσία	10, Ιουλίου 1992
Καζακστάν	15 Ιούλη του 1992
Μολδαβία	12 Αυγούστου 1992
Ουκρανία	3 Σεπτεμβρίου 1992
Αζερμπαϊτζάν	18 του Σεπτέμβρη 1992
Ουζμπεκιστάν	21 Σεπτέμβρη 1992
Τουρκμενιστάν	22 Σεπτεμβρίου 1992
Σαν Μαρίνο	23 Σεπτεμβρίου του 1992
Βοσνία και Ερζεγοβίνη	14 Δεκέμβρη του 1992
Κροατία	14 Δεκέμβρη του 1992
Μακεδονία, Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της ⁵	14 Δεκέμβρη του 1992
Σλοβενία	14 Δεκέμβρη του 1992
Σερβία	14 Δεκέμβρη του 1992
Τσεχία	1 Γενάρη του 1993
Σλοβακική Δημοκρατία	1 Γενάρη του 1993
Τατζικιστάν	27 Απριλίου, 1993
Μικρονησία, Ομόσπονδες Πολιτείες της	24 Ιούνη 1993
Ερυθραία	6 Ιουλίου, 1994
Μπρουνέι Νταρουσαλάμ	10 Οκτωβρίου 1995
Πελάου	16 του Δεκέμβρη 1997
Ανατολικό Τιμόρ (Ανατολικό Τιμόρ)	23 Ιουλίου 2002
Μαυροβούνιο	18 Ιανουαρίου 2007
Κοσσυφοπέδιο	29 Ιουνίου 2009
Τουβαλού	24 του Ιουνίου του 2010

Πηγή: <http://www.imf.org/>

2.4 ΤΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΔΟΣΗΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Το ΔΝΤ το 1995 άρχισε να εργάζεται για τη δημιουργία προτύπων διάχυσης δεδομένων για τη διάδοση των οικονομικών και χρηματοπιστωτικών στοιχείων των χωρών-μελών του. Η Διεθνής Νομισματική Και Οικονομική Επιτροπή επικύρωσε τα πρότυπα που χωρίζονται σε δύο συστήματα, το **Σύστημα Διάχυσης Γενικών Δεδομένων (GDDS – General Data Dissemination)** και το **Πρότυπο Διάχυσης Ειδικών Δεδομένων (SDDS – Special Data Dissemination System)**. Τα δύο αυτά πρότυπα εγκρίθηκαν από την Εκτελεστική Επιτροπή το 1996 και το 1997 αντίστοιχα και οι τροποποιήσεις που ακολούθησαν εκδόθηκαν στον Αναθεωρημένο Οδηγό στο Σύστημα Διάχυσης Γενικών Δεδομένων. Τα παραπάνω πρότυπα βοηθούν για την βελτίωση της ποιότητας των δεδομένων και την αύξηση των στατιστικών ικανοτήτων. Όπως ανέφερα παραπάνω τα πρότυπα GDDS και SDDS δεν χρησιμοποιούνται μόνο τα κράτη-μέλη του ΔΝΤ, αλλά και από άλλες οικονομικές οντότητες και θεσμικά όργανα, προσφέροντας στατιστικά δεδομένα στο οργανισμό.

Συμμετέχοντες στα Συστήματα Διάχυσης Δεδομένων του ΔΝΤ:

- Μέλος ΔΝΤ, χρησιμοποιεί SDDS
- Μέλος ΔΝΤ, χρησιμοποιεί GDDS
- Μέλος ΔΝΤ, δεν χρησιμοποιεί κανένα DDS
- Μη μέλος, χρησιμοποιεί SDDS
- Μη μέλος, χρησιμοποιεί GDDS
- Καμία σχέση με ΔΝΤ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

3.1 Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ ΜΙΑΣ ΧΩΡΑΣ ΣΤΟ ΔΝΤ

Οποιαδήποτε ελεύθερη και κυρίαρχη χώρα μπορεί να κάνει αίτηση για να γίνει μέλος του ΔΝΤ. Η αίτηση θα εξεταστεί πρώτα από την Εκτελεστική Επιτροπή και μετέπειτα η Εκτελεστική Επιτροπή θα υποβάλει έκθεση με τις κατάλληλες εισηγήσεις στο Διοικητικό Συμβούλιο. Η έκθεση θα περιλαμβάνει το μερίδιο που αναλογεί στο υποψήφιο μέλος, τον τρόπο πληρωμής του, το «βάρος» της ψήφους του, το ποσό πρόσβασης του σε χρηματοδοτήσεις από το ΔΝΤ, καθώς και άλλους όρους και προϋποθέσεις για την ένταξη του ως μέλος του οργανισμού.

Όταν το Διοικητικό Συμβούλιο εγκρίνει την εισαγωγή του υποψήφιου κράτους ως μέλος του ΔΝΤ, τότε η συγκεκριμένη χώρα πρέπει να λάβει τα απαραίτητα νομικά μέτρα σύμφωνα με το δίκαιο του οργανισμού, ώστε να μπορέσει να υπογράψει τη σχετική συμφωνία με το ταμείο. Τέλος ανά πάσα στιγμή οποιαδήποτε χώρα μπορεί να αποχωρήσει από το ταμείο.

3.2 ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΟΣΟΣΤΩΣΕΙΣ

Για την ένταξη μιας χώρας στον οργανισμό απαιτείται συνδρομή, η οποία καθορίζεται βάσει ποσόστωσης και η οποία καταβάλλεται στο ακέραιο στο ταμείο σε κατάλληλο θεματοφύλακα. Η ποσόστωση για κάθε χώρα καθορίζεται από το μέγεθος της οικονομίας της στο παγκόσμιο σκηνικό. Επίσης, η ποσόστωση ενός μέλους ορίζει εκτός από το ποσό της συνδρομής του και το ποσό της χρηματοδότησης του από πόρους του ταμείου, το βάρος της ψήφους του και το μερίδιο του σε Ειδικά Τραβηκτικά Δικαιώματα (Special Drawing Rights). Η συνδρομή της χώρας-μέλους καταβάλλεται σε 25% σε ΕΤΔ ή άλλων νομισμάτων όπως το δολάριο, ή λίρες, ή ευρώ ή γιέν και το υπόλοιπο 75% στο δικό της νόμισμα.

Οι ποσοστώσεις επανεξετάζονται κάθε πέντε χρόνια από το Συμβούλιο των Διοικητών και εάν κρίνει αναγκαίο προτείνει αναπροσαρμογή. Όμως και ανά πάσα στιγμή μετά από αίτηση κάποιου μέλους επανεξετάζει την αναπροσαρμογή της ποσόστωσης του. Η γενική αύξηση των ποσοστώσεων αποτελεί ευκαιρία για την αύξηση των εσόδων του ταμείου και την απόκτηση περισσότερων δικαιωμάτων ψήφου σε χώρες με αναδυόμενη οικονομία. Επιπροσθέτως, τα περισσότερα δάνεια από το ΔΝΤ χρηματοδοτούνται από τις

ποσοτώσεις των μελών του. Τέλος, στο παρακάτω πίνακα αντικατοπτρίζονται οι 21 μεγαλύτερες ποσοτώσεις του οργανισμού:

ΟΙ ΠΟΣΟΣΤΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΩΝ ΜΕΛΩΝ 				
ΔΝΤ χώρα μέλος	Ποσόστωση: εκατομμύρια ΕΤΔ	Ποσόστωση: ποσοστό επί των συνολικών	Ψηφοφορία: Αριθμός	Ψήφοι: ποσοστό επί των συνολικών
Ηνωμένες Πολιτείες	37,149.3	17.09	371,743	16.74
Ιαπωνία	13,312.8	6.12	133,378	6.01
Γερμανία	13,008.2	5.98	130,332	5.87
Ηνωμένο Βασίλειο	10,738.5	4.94	107,635	4.85
Γαλλία	10,738.5	4.94	107,635	4.85
Κίνα	8,090.1	3.72	81,151	3.65
Ιταλία	7,055.5	3.24	70,805	3.19
Σαουδική Αραβία	6,985.5	3.21	70,105	3.16
Καναδάς	6,369.2	2.93	63,942	2.88
Ρωσία	5,945.4	2.73	59,704	2.69
Ολλανδία	5,162.4	2.37	51,874	2.34
Βέλγιο	4,605.2	2.12	46,302	2.08
Ινδία	4,158.2	1.91	41,832	1.88
Ελβετία	3,458.5	1.59	34,835	1.57
Αυστραλία	3,236.4	1.49	32,614	1.47
Μεξικό	3,152.8	1.45	31,778	1.43
Ισπανία	3,048.9	1.40	30,739	1.38
Βραζιλία	3,036.1	1.40	30,611	1.38
Νότια Κορέα	2,927.3	1.35	29,523	1.33
Βενεζουέλα	2,659.1	1.22	26,841	1.21
<i>υπόλοιπες 166 χώρες</i>	62,593.8	28.79	667,438	30.05

Πηγή: http://www.//el.wikipedia.org/wiki/international_monetary_fund

3.3 ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ Ο ΟΡΟΣ ΕΙΔΙΚΑ ΤΡΑΒΗΚΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ (SPECIAL DRAWING RIGHTS)

Τα ειδικά τραβηκτικά δικαιώματα είναι ένα διεθνές αποθεματικό στοιχείο που ως στόχο έχει να συμπληρώνει τα υπάρχοντα συναλλαγματικά αποθέματα των χωρών-μελών. Τα ειδικά τραβηκτικά δικαιώματα δημιουργήθηκαν από το ΔΝΤ το 1969 για την τυχόν μη επάρκειας των συναλλαγματικών αποθεμάτων που απαιτούνται για την στήριξη της ανάπτυξης του παγκόσμιου εμπορίου.

Η αξία των ΕΤΔ βασίζεται από την αξία των βασικών διεθνών αποθεμάτων όπως το ευρώ, το δολάριο, το γιεν, η στερλίνα και η λίρα. Η ισοτιμία ανάμεσα σε δολάριο και ΕΤΔ αναρτιέται καθημερινά στην επίσημη ιστοσελίδα του ΔΝΤ. Η σύνθεση της αξίας των ΕΤΔ αναθεωρείται κάθε πέντε χρόνια από την εκτελεστική επιτροπή, ώστε να αντικατοπτρίζει την πραγματική εικόνα των συναλλαγματικών ισοτιμιών του παγκόσμιου σκηνικού.

3.4 ΤΑ ΕΣΟΔΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΔΝΤ

Κατά κύριο λόγο τα έσοδα του ταμείου προέρχονται από τους τόκους των δανείων που έχει χορηγήσει στα μέλη του, αλλά και από τις συνδρομές που καταβάλλουν οι χώρες στο ΔΝΤ κατά την ένταξη τους ως μέλη του.

Επίσης, το ΔΝΤ έχει ένα μεγάλο ποσό χρυσού στο ενεργητικό του για λόγους ευρωστίας, αλλά και για την αντιμετώπιση τυχόν προβλημάτων. Το ταμείο έχει την δυνατότητα να εξετάσει το ενδεχόμενο πώλησης ενός μέρους του χρυσού που διαθέτει με σκοπό τα κέρδη που θα αποκτήσει να επενδυθούν και να αποφέρουν μεγαλύτερο εισόδημα στο ταμείο. Για να πουληθεί όμως χρυσό θα πρέπει η Εκτελεστική Επιτροπή να συμφωνήσει πλειοψηφικά κατά 85% του συνόλου των ψήφων.

Τέλος, το ΔΝΤ αν θεωρεί ότι οι πόροι που έχει στη διάθεση του δεν επαρκούν για την κάλυψη των αναγκών των χωρών- μελών του μπορεί να συμπληρώσει τους πόρους του με δανεισμό. Έχει δημιουργήσει μία σειρά συμφωνιών δανειοδότησης με ορισμένα μέλη και άλλα θεσμικά όργανα, για να το δανείσουν με επιπλέον κεφάλαια και να μπορέσει να ανταπεξέλθει σε μία έκτακτη κατάσταση που θα απειλεί το παγκόσμιο νομισματικό και χρηματοπιστωτικό σύστημα.

3.5 Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΔΝΤ ΜΕ ΑΛΛΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

Το ΔΝΤ συνεργάζεται με πολλούς παγκόσμιους οργανισμούς για την προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης και τη μείωση της φτώχειας. Πιο συγκεκριμένα, συνεργάζεται με την Παγκόσμια Τράπεζα, με περιφερειακές τράπεζες ανάπτυξης, με υπηρεσίες του ΟΗΕ, με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ) αλλά και με ομάδες προβληματισμού, καθώς και με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Παρακάτω, αναλύεται η συνεργασία του ταμείου με κάποιους διεθνείς οργανισμούς και ομάδες:

❖ **Η συνεργασία με την Παγκόσμια Τράπεζα:** η Παγκόσμια Τράπεζα συστήθηκε την ίδια μέρα με το ΔΝΤ με στόχο να βοηθήσει τις χώρες που μαστίζονται από την φτώχεια να αναπτυχθούν. Αν και οι δύο οργανισμοί έχουν διαφορετικούς σκοπούς, παρόλα αυτά ο ένας συμπληρώνει τη δουλειά του άλλου. Το ΔΝΤ εργάζεται κυρίως με θέματα μακροοικονομικά και χρηματοοικονομικά, ενώ η Παγκόσμια Τράπεζα εργάζεται για τη μακροπρόθεσμη ανάπτυξη σε χώρες που υποφέρουν από την φτώχεια και για τη χορήγηση δανείων για έργα υποδομής.

Η Παγκόσμια Τράπεζα και το ταμείο συνεργάζονται στο τομέα της μείωσης της φτώχειας και την παροχή τεχνικής βοήθειας προς τις χώρες αυτές, για την προώθηση διορθωτικών μεταρρυθμίσεων.

❖ **Η συνεργασία με άλλους διεθνείς οργανισμούς:** το ΔΝΤ εργάζεται με διεθνή ρυθμιστικά και εποπτικά όργανα, διεθνή χρηματοπιστωτικά όργανα και με φορείς καθορισμού προτύπων. Επίσης, συνεργάζεται με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ) για την ισόρροπη ανάπτυξη του εμπορίου και την παροχή τεχνικής βοήθειας σε θέματα εμπορίου στις αναπτυσσόμενες χώρες. Τέλος, εργάζεται με διάφορες υπηρεσίες των Ηνωμένων Εθνών για θέματα που αφορούν την συνεργασία μεταξύ των στατιστικών υπηρεσιών τους καθώς και την αμοιβαία συμμετοχή σε εκδηλώσεις.

❖ **Η συνεργασία με μη κυβερνητικές οργανώσεις και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης:** το ΔΝΤ συνεργάζεται με μη κυβερνητικές οργανώσεις, ανταλλάσσοντας απόψεις και ιδέες για την ανάπτυξη της οικονομίας. Επιπροσθέτως, με τα μέσα μαζικής ενημέρωσης συνεργάζονται καθημερινά, καθώς κάθε δεκαπενθήμερο πραγματοποιείται συνέντευξη τύπου από δημοσιογράφους με ένα εκπρόσωπο του ΔΝΤ.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

4.1 ΟΙ ΟΡΟΙ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ ΔΑΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΔΝΤ

Μία από τις ασχολίες του ΔΝΤ είναι η χορήγηση δανείων σε χώρες που αντιμετωπίζουν δυσκολίες στο ισοζύγιο πληρωμών του και δυσκολεύονται να βρουν επαρκή χρηματοδότηση από τις αγορές με προσιτούς όρους. Τα συγκεκριμένα δάνεια συνδέονται με συγκεκριμένες προϋποθέσεις, που αφορούν αλλαγές στη δημοσιονομική πολιτική της χώρας για την καταπολέμηση της διαφθοράς και της διαπλοκής. Το ΔΝΤ συζητά με την κυβέρνηση της χώρας τις οικονομικές πολιτικές που απαιτούνται για την αποτελεσματικότερη διαχείριση της κρίσης και συμφωνούν σε ένα πρόγραμμα πολιτικών με συγκεκριμένους ποσοτικούς στόχους. Η κυβέρνηση παρουσιάζει τις λεπτομέρειες του οικονομικού προγράμματος σε μια «επιστολή προθέσεων», στον διευθύνοντα σύμβουλο του ταμείου στην οποία συχνά προσαρτάται ένα μνημόνιο οικονομικής και χρηματοπιστωτικής πολιτικής. Επίσης, σε περίπτωση αλλαγής των συνθηκών η επιστολή μπορεί να αναθεωρηθεί.

Τα δάνεια καταβάλλονται σε πολλές δόσεις κατά τη διάρκεια του προγράμματος και κάθε δόση εξαρτάται από τους στόχους που έχουν επιτευχθεί με βάση τις τακτικές εκθέσεις (τρίμηνες ή εξάμηνες) που πραγματοποιούνται από το ειδικό κλιμάκιο του ΔΝΤ που εδρεύει στη χώρα που δανείζεται. Στην αρχή της λειτουργίας του οργανισμού το 50% των δανείων που χορήγησε το ταμείο ήταν σε βιομηχανικές χώρες, μετά όμως τη δεκαετία του 1980 οι χώρες που χρειάστηκαν δανειοδότηση ήταν κυρίως αναπτυσσόμενες χώρες.

4.2 ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΣΜΟΥ

Η χορήγηση δανείων από το ΔΝΤ εξυπηρετεί τρεις κύριους σκοπούς:

✓ Πρώτον, βοηθάει τη χώρα-μέλος να διορθώσει τα προβλήματα στο ισοζύγιο πληρωμών και να αποφύγει τη χρεοκοπία, αποφεύγοντας έτσι τη κατάρρευση και άλλων οικονομιών.

✓ Δεύτερον, το γεγονός ότι η χώρα χρηματοδοτείται από το ΔΝΤ για να διορθώσει τις οικονομικές ατασθαλίες της, καθησυχάζει τους επενδυτές και τη

διεθνή κοινότητα και δημιουργεί συμπληρωματική χρηματοδότηση από άλλες πηγές.

✓Τρίτον, η οικονομική βοήθεια από το ΔΝΤ, βοηθά στην αντιμετώπιση της κρίσης στην ίδια την χώρα και γενικότερα στην αντιμετώπιση της κρίσης και άλλων χωρών, καθώς διανύουμε την εποχή της παγκοσμιοποίησης και η οικονομική ευημερία μίας χώρας εξαρτάται και από την οικονομική ευημερία άλλων χωρών και το αντίθετο. Όσο πιο γρήγορα προληφθεί μια κρίση τόσο το καλύτερο και για την ίδια την χώρα αλλά και για άλλες χώρες.

4.3 ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ ΔΑΝΕΙΟΔΟΤΙΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

Το ΔΝΤ δανείζει μέσω διαφόρων τυποποιημένων προγραμμάτων, εφόσον εκδηλωθεί ενδιαφέρον από κάποια χώρα-μέλος. Πιο συγκεκριμένα οι κύριοι δανειοδοτικοί τρόποι του ΔΝΤ είναι οι εξής:

- **Stand by Arrangement (SBA), (Συμφωνίες Υποστήριξης):** το πρόγραμμα αυτό αποτελεί βασικό πρόγραμμα χρηματοδότησης από το 1952 και τα μεγαλύτερα δάνεια του ταμείου παρέχονται με βάση αυτό το πρόγραμμα.

Απευθύνεται σε χώρες μεσαίου εισοδήματος με σταθερή οικονομία, που θέλουν να διορθώσουν βραχυπρόθεσμα προβλήματα στο ισοζύγιο πληρωμών τους. Η καταβολή των δόσεων του δανείου καταβάλλονται τμηματικά και υπό τον όρο ότι επιτυγχάνονται οι οικονομικοί στόχοι που έχουν συμφωνηθεί.

Έχει τη διάρκεια συνήθως ενός ή δύο χρόνων και σε κάποιες περιπτώσεις μπορεί να φτάσει και τα τρία χρόνια, ενώ η αποπληρωμή του γίνεται σε διάστημα τριών έως πέντε ετών.

- **Flexible Credit Line (FCL), (Ευέλικτη Πιστωτική Γραμμή):** το πρόγραμμα αυτό απευθύνεται σε ανεπτυγμένες χώρες με πολύ ισχυρή οικονομία. Η χώρα που λαμβάνει ένα τέτοιο πρόγραμμα μπορεί να αξιοποιήσει τους πόρους που τις διατίθενται αμέσως, χωρίς να γίνεται τμηματική καταβολή των δόσεων και χωρίς να απαιτείται η υλοποίηση κάποιων στόχων. Τέλος, σε τέτοιου είδους δάνεια η περίοδο αποπληρωμής είναι από τρία έως πέντε χρόνια.

- **Extended Fund Facility (EFF), (Διευρυμένη Χρηματοδοτική Διευκόλυνση):** απευθύνεται σε χώρες που αντιμετωπίζουν δυσκολίες στο ισοζύγιο πληρωμών τους και κυρίως οφείλονται σε διαρθρωτικά προβλήματα. Η οικονομία των χωρών που καταφεύγουν σε ένα τέτοιο πρόγραμμα δεν έχει ισχυρά θεμέλια και απαιτείται η λήψη μέτρων για την διόρθωση των μακροοικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν.

Το δάνειο καταβάλλεται τμηματικά σε δόσεις και εφόσον έχουν επιτευχθεί οι στόχοι που έχουν συμφωνήσει. Οι στόχοι αυτοί, συνήθως, έχουν να κάνουν με φορολογικές και οικονομικές ρυθμίσεις και αλλαγές στον τρόπο λειτουργίας των θεσμών. Η αποπληρωμή του συγκεκριμένου δανείου είναι από 4 ½ έως 10 χρόνια από την ημερομηνία εκταμίευσης του.

- Το ΔΝΤ προσφέρει **έκτακτη βοήθεια** σε χώρες που αντιμετωπίζουν προβλήματα στο ισοζύγιο πληρωμών τους, λόγω του ότι η χώρα βρίσκεται ή σε στρατιωτική σύρραξη ή πλήττεται από καταστροφές που οφείλονται σε φυσικά αίτια.

4.4 ΟΙ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΑ ΔΑΝΕΙΟΔΟΤΙΚΑ ΜΕΣΑ

Το ΔΝΤ έχει αναβαθμίσει την υποστήριξη του προς τις χώρες που έχουν πληγεί από την πρόσφατη οικονομική κρίση, προβαίνοντας σε αλλαγές στα δανειοδοτικά του μέσα για την αντιμετώπιση πιο αποτελεσματικά των βραχυπρόθεσμων και επειγουσών αναγκών των χωρών-μελών του. Τα νέα δανειοδοτικά μέτρα τέθηκαν σε ισχύ τον Ιανουάριο του 2010 και είναι τα εξής:

- **Extended Credit Facility (ECF), (Εκτεταμένη Πιστωτική Διευκόλυνση):** προσφέρει περισσότερη ευελιξία στο χρονοδιάγραμμα των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων. Περισσότερες χώρες μπορούν να έχουν πρόσβαση σε αυτό το πρόγραμμα με ευνοϊκότερους όρους.

Το παρών πρόγραμμα έχει μηδενικό επιτόκιο μέχρι το 2011 και η αποπληρωμή του είναι από 5 ½ μέχρι 10 χρόνια.

- **Expectation Credit Facility (EET), (Αναμονή Πιστωτικής Διευκόλυνσης):** όπου παρέχεται οικονομική βοήθεια σε χώρες με χαμηλό εισόδημα, που αντιμετωπίζουν προβλήματα στο ισοζύγιο πληρωμών τους βραχυπρόθεσμης φύσεως.

Έχει μηδενικό επιτόκιο μέχρι το 2011 και η αποπληρωμή του είναι από 4 μέχρι 8 χρόνια.

- **Rapid Credit Facility (RCF), (Ταχεία Πιστωτική Διευκόλυνση):** παρέχει ταχεία οικονομική στήριξη σε χώρες χαμηλού εισοδήματος, όπου αντιμετωπίζουν επείγουσες ανάγκες χρηματοδότησης, λόγω πολεμικών συγκρούσεων ή φυσικών καταστροφών.

Τα δάνεια αυτά έχουν μηδενικά επιτόκια μέχρι το 2011 και περίοδο αποπληρωμής από 5 ½ έως 10 ετών.

4.5 Η ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΔΝΤ ΣΤΙΣ ΑΝΑΔΥΟΜΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Καθώς η παγκόσμια οικονομία κλονίζεται από την χειρότερη κρίση των τελευταίων δεκαετιών, το ΔΝΤ προσπαθεί να θωρακίσει και να βοηθήσει τις αναδυόμενες χώρες να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα που τους δημιουργεί αυτή η παγκόσμια ανισορροπία.

Πιο συγκεκριμένα, οι αναδυόμενες χώρες αντιμετωπίζουν πτώση των εξαγωγών τους, μείωση των επενδύσεων τους καθώς και μη επαρκή δανεισμό από τις αγορές. Έτσι λοιπόν, το ΔΝΤ βρίσκεται κοντά στις χώρες αυτές, παρέχοντας τους συμβουλές σχετικά με τη σωστή πολιτική που πρέπει να ακολουθήσουν για να βγουν αλώβητες από την κρίση. Το ταμείο έχει επίσης μεταρρυθμίσει τις λειτουργίες του οι οποίες προσαρμόζονται στις απαιτήσεις κάθε χώρας για να ξεπεραστεί η κρίση.

Επιπροσθέτως, το ΔΝΤ διπλασίασε την πρόσβαση των χωρών-μελών στους πόρους του. Από το 2008 το ΔΝΤ έχει χορηγήσει πάνω από 160 δισεκατομμύρια δολάρια σε χώρες που πλήττονται από την κρίση, όπως είναι η Ισλανδία, η Λευκορωσία, η Λετονία κ.α..

Ακόμα το ΔΝΤ παρέχει περισσότερη ευελιξία στα προγράμματα του, προσαρμόζοντας τα στις ιδιαίτερες περιστάσεις κάθε χώρας και εστιάζοντας τα σε θέματα που χρήζουν άμεσο χειρισμό για την καταπολέμηση της κρίσης. Για παράδειγμα, το

πρόγραμμα του 2008 για την Ισλανδία επέτρεψε τη διατήρηση του δημοσιονομικού ελλείμματος σε υψηλά επίπεδα για το 2009, ώστε να μην επιδεινωθεί περισσότερο η κατάρρευση της οικονομικής δραστηριότητας, λαμβάνοντας ταυτόχρονα μέτρα για την αναδιάρθρωση του τραπεζικού τομέα. Ακόμα το πρόγραμμα του Σεπτεμβρίου του 2008 για την Κόστα Ρίκα περιλάμβανε μέτρα για την αύξηση των μισθών και για την αύξηση των δαπανών σε έργα υποδομής.

4.6 Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΔΝΤ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΧΑΜΗΛΟΥ

ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Παρόλο που η οικονομική κρίση έπληξε πρώτα τις προηγμένες οικονομίες δεν άργησε να πλήξει και να δημιουργήσει προβλήματα και στις χώρες με χαμηλό εισόδημα. Το ΔΝΤ λοιπόν στηρίζει τις φτωχές χώρες, δημιουργώντας ένα νέο πλαίσιο δανεισμού για αυτές τις χώρες.

Αναλυτικότερα, τα όρια δανεισμού διπλασιάστηκαν με περισσότερα κεφάλαια διαθέσιμα, οι όροι απλοποιήθηκαν και τα επιτόκια μέχρι το τέλος του 2011 θα παραμείνουν στο μηδέν.

Επίσης, το ΔΝΤ έχει εγκρίνει διακόσια πενήντα εκατομμύρια δολάρια Ειδικών Τραβηκτικών Δικαιωμάτων(Special Drafts), τα οποία θα διατεθούν στις χώρες-μέλη του. Από αυτά, τα δεκαοχτώ εκατομμύρια δολάρια θα διατεθούν σε χώρες με χαμηλό εισόδημα, τα οποία είτε θα προστεθούν στο ενεργητικό τους και θα αυξήσουν τα συναλλαγματικά διαθέσιμα τους, είτε θα πουληθούν και τα έσοδα τους θα καλύψουν τις ανάγκες του ισοζυγίου πληρωμών τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

5.1 ΟΙ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΝΤ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ-ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

🇬🇧 **Βρετανία:** η κατάρρευση της στερλίνας έναντι του δολαρίου οδήγησε τη Βρετανία σε πολιτικοοικονομική κρίση, αναγκάζοντας τη βρετανική κυβέρνηση να προσφύγει στο ΔΝΤ για οικονομική στήριξη. Το 1976 έλαβε δάνειο 2,3 δισεκατομμύρια από το ΔΝΤ και το επιτελείο απαίτησε επώδυνα κοινωνικά μέτρα με περικοπές κρατικών δαπανών.

🇲🇽 **Μεξικό:** το 1995 πήρε δάνειο τριάντα δισεκατομμύρια δολάρια από το ΔΝΤ σε συνεργασία με το υπουργείο οικονομικών των ΗΠΑ. Ως επακόλουθο το μεταρρυθμίσεων που σύστησε το ταμείο ήταν η αύξηση του αριθμού των Μεξικανών που ζούσαν κάτω από το όριο της φτώχειας κατά 50%, καθώς μείωσε τον κατώτατο μισθό κατά 20%.

🇦🇸 **Ασιατικές χώρες:** το 1997-1998 οι χώρες της Ασίας πέρασαν μία περίοδο πολύ μεγάλης κρίσης. Το ΔΝΤ εκείνη την περίοδο χορήγησε δάνεια ύψους 55 δισεκατομμύρια δολάρια στην Κορέα, 17 δισεκατομμύρια δολάρια στην Ταϊλάνδη και 23 δισεκατομμύρια δολάρια στην Ινδονησία. Είναι η μεγαλύτερη μέχρι στιγμής διάσωση του ΔΝΤ.

Τα προγράμματα των δανείων αυτών επέβαλλαν περικοπή των κρατικών δαπανών, αναδιάρθρωση του χρηματοοικονομικού συστήματος, ρευστοποίηση αφερέγγυων επιχειρήσεων, προκαλώντας όμως έτσι κύμα χρεοκοπιών, υποτίμηση των νομισμάτων, αύξηση της ανεργίας και αύξηση των τιμών σε είδη καθημερινής χρήσης. Η παραπάνω κατάσταση είχε σαν επακόλουθο να δημιουργηθεί μεγάλη κοινωνική αναταραχή στις χώρες αυτές και να υπάρξουν βίαιες εκδηλώσεις.

Τέλος, να επισημάνουμε ότι η Μαλαισία η οποία δεν δέχτηκε οικονομική βοήθεια από το ΔΝΤ και υιοθέτησε κάποιες άλλες μεταρρυθμίσεις ήταν η πρώτη χώρα που ξεπέρασε την κρίση.

🇧🇷 **Βραζιλία:** έλαβε δάνειο το 1998 ύψους 41,50 δισεκατομμύρια δολάρια και το 2002 άλλα 30 δισεκατομμύρια δολάρια. Το πρόγραμμα που υιοθέτησε είχε σαν

όρο να εμφανίσει πλεονασματικό προϋπολογισμό, με αποτέλεσμα για να το πετύχει αυτό να μειώσει τις κρατικές δαπάνες και τις θέσεις εργασίας στο δημόσιο.

Τα δάνεια που της χορηγήθηκαν βοήθησαν στην μη κατάρρευση του οικονομικού συστήματος και η χώρα κατάφερε να ορθοποδήσει και να κερδίσει ξανά την εμπιστοσύνη των επενδυτών και των αγορών.

🇦🇷 Αργεντινή: η Αργεντινή το 1991 για να αντιμετωπίσει τις μακροοικονομικές ανισορροπίες και τον υπερπληθωρισμό ζήτησε την βοήθεια του ΔΝΤ. Οι εμπειρογνώμονες του ΔΝΤ πρότειναν την σύνδεση του νομίσματος της Αργεντινής, του πέσου, με το δολάριο, μέσα από την καθιέρωση μίας σταθερής ισοτιμίας ένα προς ένα των δύο νομισμάτων.

Το συναλλαγματικό αυτό καθεστώς, πράγματι οδήγησε σε μείωση του πληθωρισμού και αύξηση της ανάπτυξης μέχρι το 2008. Όμως, η Αργεντινή έπρεπε να ακολουθεί τις ίδιες συναλλαγματικές και νομισματικές πολιτικές με την Αμερική. Κάτι τέτοιο όμως ήταν αδύνατο καθώς οι οικονομίες τους ήταν εντελώς διαφορετικές. Όταν λοιπόν άρχισε να κλονίζεται το παγκόσμιο σκηνικό με τη κρίση στις χώρες της Ασίας και τη χρεοκοπία της Ρωσίας, η Αργεντινή εμφάνισε τεράστιο πρόβλημα ανταγωνιστικότητας.

Υπό αυτές τις συνθήκες το ΔΝΤ στα τέλη του 2000, χορηγεί δάνειο 40 δισεκατομμυρίων δολαρίων στην Αργεντινή επιβάλλοντας πολύ σκληρούς όρους. Το 2001 η κυβέρνηση ανακοίνωσε νέα μέτρα μείωσης των μισθών και πάγωμα των καταθέσεων για ποσά μεγαλύτερα από το 50% του λογαριασμού τους. Υπήρξαν βίαια επεισόδια στην Αργεντινή και η κυβέρνηση παραιτήθηκε, ενώ η νέα κυβέρνηση προχώρησε στην κήρυξη χρεοκοπίας της χώρας. Έτσι το τραπεζικό της σύστημα καταρρέει, οδηγώντας το μισό της πληθυσμό σε φτώχεια.

Το ΔΝΤ το 2004 έδωσε στη δημοσιότητα μία έκθεση που αφορούσε την αξιολόγηση του έργου του στην Αργεντινή το 1999-2001. Σε αυτή την έκθεση το ΔΝΤ παραδέχεται ότι έγιναν εσφαλμένοι χειρισμοί από τους εκπροσώπους του αλλά το μεγαλύτερο μέρος των ευθυνών το ρίχνει στις Αρχές της Αργεντινής, επειδή προχώρησε στην παύση αποπληρωμής του εξωτερικού χρέους χωρίς την έγκρισή τους, καθώς επίσης και τη μη τήρηση όλων των όρων που είχε θέσει το ταμείο. Επίσης, αναφέρει ότι τα λάθη του ΔΝΤ ήταν ή μη έγκαιρη απαλλαγή της συναλλαγματική ισοτιμίας του νομίσματος της Αργεντινής με το δολάριο, η έλλειψη σημαντικών διαρθρωτικών αλλαγών και η μη στενή παρακολούθηση της

δημοσιονομικής πολιτικής. Το 2006 η Αργεντινή με την αποπληρωμή μεγάλου μέρους του δανείου της κάνει τα πρώτα βήματα για να κτίσει τις βάσεις μίας σταθερής οικονομίας.

 Ρωσία: από το 1992 έως το 1996 το ΔΝΤ έχει χορηγήσει στη Ρωσία περίπου 20 δισεκατομμύρια δολάρια. Το 1998 η χώρα χρεοκόπησε καθώς υιοθέτησε λανθασμένες οικονομικές πολιτικές αλλά και καθώς μεγάλο ποσό του δανείου κλάπηκε.

Το 2008 της χορηγήθηκε πάλι δάνειο από το ΔΝΤ ύψους 41,50 δισεκατομμύρια δολάρια .

 Τουρκία: η Τουρκία έχει λάβει κατ' επανάληψη δάνεια από το ταμείο. Υπολογίζεται ότι από το 1961 έως σήμερα έχει συνάψει 19 συμφωνίες με το ΔΝΤ και έχει λάβει περίπου 50 δισεκατομμύρια δολάρια. Τα πιο πρόσφατα δάνεια που χορηγήθηκαν ήταν το 1999 ύψους 4 δισεκατομμυρίων δολαρίων, το 2000 ύψους 7,5 δισεκατομμυρίων δολαρίων και το 2004 ύψους 10 δισεκατομμυρίων δολαρίων.

Το 2001 αρκετές τράπεζες της Τουρκίας χρεοκόπησαν, καθώς υπήρξε έλλειψη περιορισμών στον τρόπο δανεισμού των τραπεζών. Η οικονομική βοήθεια που προφέρθηκε εκείνη την περίοδο από το ΔΝΤ επέβαλε αυστηρούς κανόνες δανεισμού στα όρια δανεισμού των τραπεζών και στους δείκτες ρευστότητας και κεφαλαιακής επάρκειας. Υπό αυτές τις προϋποθέσεις έμειναν στο χρηματοπιστωτικό σύστημα της χώρας οι ισχυρότερες τράπεζες. Επίσης, το ΔΝΤ επέβαλλε ένα πρόγραμμα αυστηρής δημοσιονομικής πολιτικής και λιτότητας στο δημόσιο τομέα, όπως μείωση των μισθών, ιδιωτικοποίηση δημοσίων επιχειρήσεων, αύξηση της φορολογίας, εφαρμογή ελαστικών σχέσεων εργασίας, μείωση κοινωνικών παροχών. Τα παραπάνω μέτρα είχαν σαν στόχο να μειωθεί το έλλειμμα του προϋπολογισμού, να βελτιωθεί η δημοσιονομική διαχείριση της χώρας και να πειστούν οι αγορές και οι επενδυτές ότι η επένδυση των κεφαλαίων τους στη Τουρκία είναι ασφαλής και κερδοφόρα. Η χώρα βρέθηκε έτσι σε πορεία ανάκαμψης πολύ σύντομα.

Ο τούρκικος λαός όμως έχει αγανακτήσει με τους σκληρούς όρους του ΔΝΤ καθώς η ανεργία έχει φτάσει το 14% και η φτώχεια μαστίζει τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα. Ωστόσο ο πρωθυπουργός της χώρας, βλέποντας την απέχθεια του λαού του προς την πολιτική που χρησιμοποιεί το ΔΝΤ, ανακοίνωσε στις 9 Μαΐου του

τρέχοντος έτους, ότι η χώρα θα αντιμετωπίσει τη παρούσα κρίση χωρίς επιπλέον δανεισμό από το ΔΝΤ προς το παρόν.

🇺🇦 **Ουκρανία:** για την αντιμετώπιση της κρίσης η Ουκρανία κατάφυγε για οικονομική βοήθεια στο ΔΝΤ. Το 2008 εξασφάλισε δάνειο ύψους 16,50 δισεκατομμυρίων δολαρίων. Οι όροι που επιβλήθηκαν από το ΔΝΤ δεν τηρήθηκαν από την Ουκρανία και έτσι το ταμείο αναγκάστηκε να παγώσει την εκταμίευση των δόσεων.

🇵🇱 **Ουγγαρία:** ήδη από το 2006 η κυβέρνηση της χώρας είχε λάβει μέτρα για την μείωση του ελλείμματος και την αύξηση της ανάπτυξης, όπως την αύξηση του ΦΠΑ στα είδη διατροφής από 15% σε 20%, του ρεύματος από 6% σε 8%, την ιδιωτικοποίηση της υγείας και της ασφάλισης, την πληρωμή της εγγραφής από τους φοιτητές στα πανεπιστήμια κ.α.

Όμως τα μέτρα αυτά κρίθηκαν τελικά ανορθόδοξα, καθώς αντί να λύσουν το πρόβλημα το διόγκωσαν. Το Νοέμβριο του 2008 η χώρα έλαβε δάνειο ύψους 20 δισεκατομμυρίων δολαρίων από το ΔΝΤ και με νέους όρους μείωσης των κοινωνικών δαπανών. Η χώρα βρίσκεται τώρα σε τροχιά βελτίωσης και μάλιστα την τελευταία δόση του δανείου δεν χρειάστηκε να την πάρουν.

🇱🇻 **Λετονία:** η χώρα έλαβε δάνειο το 2008 από το ΔΝΤ και την ΕΕ ύψους 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ, με όρους όπως η μείωση των μισθών και των συντάξεων, η αύξηση του ΦΠΑ κ.α. Τα μέτρα αυτά εκτίναξαν την ανεργία στο 22,8% και το ΑΕΠ μειώθηκε κατά 17,9% το 2009. Η χώρα σκοπεύει να μειώσει το έλλειμμα του προϋπολογισμού στο 3% του ΑΕΠ μέχρι το 2012 και να ενταχθεί στην Ευρωζώνη το 2014.

🇷🇴 **Ρουμανία:** η Ρουμανία έχει πάρει συνολικά 20 δισεκατομμύρια ευρώ το 2009 από το ΔΝΤ και σε συνεργασία με την ΕΕ. Τα μέτρα που πάρθηκαν από την κυβέρνηση της Ρουμανίας ήταν πολύ σκληρά με αποτέλεσμα να χάσει τις εκλογές και να καθυστερήσουν έτσι οι εκταμιεύσεις των δόσεων.

Όμως, η καινούργια κυβέρνηση συμφώνησε με τους όρους του ΔΝΤ, όπως την απόλυση δημοσίων υπαλλήλων, τη μείωση μισθών και συντάξεων, την επιβολή πρόσθετων φόρων. Το ΔΝΤ για την εκταμίευση των επόμενων δόσεων έθεσε σαν

όρο την μείωση του ελλείμματος μέχρι το τέλος του 2011 στο 4,4% του ΑΕΠ και τις περικοπές στον προϋπολογισμό.

✚ **Σερβία:** πήρε δάνειο ύψους 3 δισεκατομμυρίων ευρώ για να ξεπεράσει την κρίση του 2008 από το ΔΝΤ. Το πρόγραμμα αυτό είχε σαν όρο το πάγωμα μισθών και συντάξεων και την απώλεια 14000 χιλιάδων θέσεων εργασίας στο δημόσιο τομέα.

Επίσης, επιτράπηκε να αυξηθεί το έλλειμμα προϋπολογισμού στο 4,8% του ΑΕΠ για το 2010 και να παραμείνει το ίδιο για το 2011. Τέλος, επειδή η Σερβία διαθέτει δομημένο σύστημα κοινωνικής προστασίας οι κοινωνικές δαπάνες θα διαφυλαχτούν και δε θα υπάρξουν περικοπές.

✚ **Λευκορωσία:** εξασφάλισε το 2008 δάνειο ύψους 2,5 δισεκατομμυρίων δολαρίων από το ΔΝΤ. Οι όροι ήταν να υπάρξει υποτίμηση του εγχωρίου νομίσματος κατά 20% και να παγώσει τους μισθούς.

Το 2009 για να προστατευθούν οι πιο ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού από την οικονομική κρίση οι αρχές της χώρας αύξησαν το επίδομα στέγης για οικογένειες με τρία και παιδιά και άνω, τα επιδόματα ανεργίας και τις στεγαστικές παροχές.

✚ **Πακιστάν:** το Πακιστάν ζήτησε οικονομική βοήθεια από το ΔΝΤ για να μπορέσει να ανταποκριθεί στην κρίση που ταλανίζει το παγκόσμιο σκηνικό, αλλά και να μπορέσουν να διορθώσουν τα προβλήματα που δημιουργεί η τρομοκρατία και η πολιτική αστάθεια στη χώρα

Το ταμείο χορήγησε δάνειο ύψους 7,6 δισεκατομμυρίων δολαρίων το 2008. Οι όροι των εκταμιεύσεων του δανείου ήταν η μείωση του ελλείμματος και του πληθωρισμού.

Για την υλοποίηση των παραπάνω στόχων το Πακιστάν αύξησε τους φόρους, μείωσε τις κρατικές δαπάνες, ανέστειλε τις επιδοτήσεις σε ενέργεια, πετρέλαιο και λιπάσματα. Προτεραιότητα του προγράμματος αυτού, όμως, είναι η αύξηση των κοινωνικών δαπανών προς τις φτωχές οικογένειες. Επίσης το ΔΝΤ στήριξε την απόφαση της κυβέρνησης και μείωσαν τον στόχο που είχαν θέσει για το δημοσιονομικό έλλειμμα του 2009-2010 στο 4,9% του ΑΕΠ, λόγω της επιβράδυνσης της οικονομίας και του στόχου να προστατευθούν οι κοινωνικές δαπάνες.

✚ **Ισλανδία:** πήρε δάνειο το 2008 από το ΔΝΤ ύψους 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Επιβάλλει το ΔΝΤ την μείωση κατά 10% των δαπανών όλων των υπουργείων, αύξηση των επιτοκίων, αύξηση των φόρων και μείωση μισθών και συντάξεων.

5.2 ΤΟ ΔΝΤ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Κατά τη διάρκεια του 2010 για να αποφευχθεί ο κίνδυνος εκδήλωσης γενικευμένης κρίσης εμπιστοσύνης προς τη δυνατότητα των κυβερνήσεων να αποπληρώσουν τα χρέη τους, πολλές κυβερνήσεις για την αντιστροφή των δημοσιονομικών εξελίξεων υιοθέτησαν προγράμματα περιστολής δημοσίων δαπανών και επιβολή πρόσθετων φόρων. Μία από αυτές τις χώρες ήταν και η Ελλάδα.

Παρόλα αυτά τον Απρίλιο του 2010 έπειτα από σχετική επιστολή του υπουργού οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου, κλιμάκιο του ΔΝΤ ήρθε στην Ελλάδα για να συζητήσει τα μέτρα δημοσιονομικής εξυγίανσης που προτίθεται να πάρει η κυβέρνηση, καθώς και το ποσό που θα της χορηγηθεί σε περίπτωση που ενεργοποιηθεί ο μηχανισμός στήριξης. Το Μάιο του 2010 η Ελλάδα επίσημα ζήτησε την ενεργοποίηση του μηχανισμού στήριξης, από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την ΕΚΤ και το ΔΝΤ, έπειτα από τις τελευταίες ραγδαίες οικονομικές εξελίξεις που έχουν να κάνουν με την αλματώδη αύξηση των spreads και τη νέα υποβάθμιση από την Moodie's.

Με τη μορφή νομοσχεδίου κατατέθηκαν στη Βουλή τα μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της Ελληνικής οικονομίας από το ΔΝΤ και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το μνημόνιο έχει χρονική ισχύ μέχρι το 2014. Το μνημόνιο προβλέπει μέτρα για την εξεύρεση εσόδων μέχρι το 2014 ύψους 30 δισεκατομμυρίων

ευρώ. Πιο συγκεκριμένα, τα μέτρα αυτά αφορούν την μείωση του πλεονάζοντος προσωπικού στο δημόσιο τομέα, την κατάργηση του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, την ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, την ιδιωτικοποίηση δημοσίων επιχειρήσεων, την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης και την μείωση των συντάξεων.

Επιπροσθέτως, υπάρχει η φήμη ότι έχουν αρχίσει οι προεργασίες για να μετατραπεί το πρόγραμμα βραχυχρόνιας χρηματοδότησης της Ελλάδας σε μακροχρόνιο. Αυτό σημαίνει ότι το δάνειο από το ΔΝΤ θα μετατραπεί από τριετούς διάρκειας σε επταετούς, με τη λήξη του τελευταίου δανείου το 2020.

5.5 ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΔΝΤ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΜΕΤΑ

Ένας χρόνος πέρασε από την υπερψήφιση του Μνημονίου της Ελλάδας από την Βουλή, στις 6 Μαΐου του 2010. Δυστυχώς, όμως, οι στόχοι του προϋπολογισμού για το 2011 δεν επιτεύχθηκαν για το α' δίμηνο του τρέχοντος

έτους. Πιο συγκεκριμένα, τα καθαρά έσοδα ανέρχονται σε μόλις €7,94δισ, όταν την ίδια περίοδο του 2010, έφταναν τα €8,75δισ, δηλαδή εμφανίζουν πτώση κατά 9,2%. Στόχος του Προϋπολογισμού του 2011, ήταν η αύξηση των εσόδων κατά 8,5%. Σε ότι αφορά τις δαπάνες, ο Προϋπολογισμός του 2011, έκανε λόγο για αύξηση τους κατά 6,6% σε ετήσια βάση, ενώ στο α' δίμηνο έχουν αυξηθεί μόνο κατά 3,3%. Παρόλα αυτά, η περαιτέρω περικοπή πληρωμών του Δημοσίου δεν κατάφερε να αποτρέψει τον εκτροχιασμό του ελλείμματος. Το έλλειμμα του Κρατικού Προϋπολογισμού, για το δίμηνο διαμορφώνεται στα € 1,03δισ, όταν την ίδια περίοδο του 2010 ήταν 944 εκατομμύρια. Με άλλα λόγια, έχουμε αύξηση του ελλείμματος κατά 9% όταν ο Προϋπολογισμός προβλέπει μείωση από το 9,4% στο 7,4% του ΑΕΠ.

Η Κυβέρνηση ωστόσο υποστηρίζει ότι η μείωση των εσόδων οφείλεται στο ότι δόθηκε παράταση στα τα τέλη κυκλοφορίας, καθώς και στα μειωμένα έσοδα από την έκτακτη εισφορά στις κερδοφόρες επιχειρήσεις αλλά και στις μειωμένες εισπράξεις από

την παρακράτηση φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων. Κάποιοι άλλοι υποστηρίζουν ότι το μνημόνιο απέτυχε γιατί δε εφαρμόστηκε σωστά.

Είναι πλέον προφανές πως το Μνημόνιο δεν πέτυχε τους στόχους του, καθώς όσο σκληραίνουν τα δημοσιονομικά μέτρα, τόσο βαθαίνει η ύφεση. Και όσο βαθαίνει η ύφεση τόσο μειώνονται τα δημόσια έσοδα. Η οικονομία της χώρας έχει συρρικνωθεί και ο λαός έχει αγανακτήσει. Τα σενάρια για ύπαρξη νέου μνημονίου που θα ισχύσει μέχρι το 2020 είναι έντονα καθώς έντονα είναι και τα σενάρια περί αναδιάρθρωσης του χρέους.

5.4 ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕ ΤΙΤΛΟ «Η ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΔΝΤ. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΠΡΩΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ»

Η συγκεκριμένη εργασία αναφέρεται στον ρόλο που διαδραμάτισε το ΔΝΤ και στις παρεμβάσεις του στη διαμόρφωση του προγράμματος για τον περιορισμό της φτώχειας στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία.

Αρχικά, αναφέρει μία έρευνα που πραγματοποίησε η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη τον Οκτώβριο του 2004, τονίζοντας ότι οι εισοδηματικές ανισότητες και η φτώχεια αυξήθηκαν στην ανατολική και κεντρική Ευρώπη. Υπογραμμίζει ότι για τον περιορισμό της φτώχειας επιβάλλεται από τους διεθνείς οργανισμούς και τις κυβερνήσεις να ληφθούν μέτρα για την εξασφάλιση της στέγασης, την ενίσχυση της απασχόλησης, την ανάπτυξη υποδομών και γενικότερα μέτρα που προάγουν την ανάπτυξη.

Έπειτα, αναφέρει ότι τα νέα δεδομένα του σύγχρονου οικονομικού και κοινωνικού κόσμου επιτάσσουν και τις ανάλογες αλλαγές στις λειτουργίες του ΔΝΤ. Το 2006 το Βρετανικό κοινοβούλιο ζήτησε τον περιορισμό του ΔΝΤ σε ζητήματα πρόληψης κρίσεων, διότι πρέπει να πάψει να αντιμετωπίζει τα πράγματα μόνο με την οικονομική πλευρά τους. Προτείνοντας, έτσι, στο ΔΝΤ να ζητάει τη βοήθεια εμπειρογνομόνων για τις μακροοικονομικές αναλύσεις του, ώστε να εξετάζονται και οι κοινωνικές συνθήκες που επικρατούν στη χώρα που ζητάει τη βοήθεια του. Η θέση του ινστιτούτου είναι ότι για την αντιμετώπιση της φτώχειας απαιτείται η

εμπλοκή πολλών φορέων και οργανισμών, όπου ο καθένας συμπληρώνει τη δουλειά του άλλου.

Έπειτα αναφέρει ότι η πΓΔΜ από το 1991 έως το 2001 κλυδωνίζεται από σοβαρά γεγονότα(την απόσχιση της από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας, πολεμικές συγκρούσεις) με άμεση επίπτωση την αύξηση της ανεργίας, της φτώχειας, τη δημιουργία παραοικονομίας κ.α. Μέσα σε αυτό το κλίμα το ΔΝΤ υπέβαλε προτάσεις για τη αναδιάρθρωση του ιδιωτικού τομέα, την κατάρτιση του προϋπολογισμού και γενικότερα προτάσεις που το ΔΝΤ θεωρούσε ότι ήταν σωστές για να ορθοποδήσει η οικονομία της χώρας.

Το 2004 χορηγήθηκε δάνειο από το ΔΝΤ ύψους 29,4 εκατομμυρίων ευρώ, προτείνοντας την αναδιάρθρωση του συστήματος υγείας και του τραπεζικού συστήματος κ.α. Το ίδιο έτος το ΔΝΤ προέβη σε νέα επιχορήγηση ύψους 50 εκατομμυρίων ευρώ. Οι προϋποθέσεις των δανείων ήταν η αύξηση του ΑΕΠ κατά 3,7%, η μείωση του δημόσιου χρέους στο 2% του ΑΕΠ, τον περιορισμό του πληθωρισμού σε 1,5% και τον περιορισμό του ελλείμματος σε 0.6%. Το πρόγραμμα όμως το συγκεκριμένο δεν περιελάμβανε μεταρρυθμίσεις σε σημαντικούς τομείς όπως η υγεία, το δικαστικό σύστημα κ.α.

Το 2006 το επιτελείο του ΔΝΤ εξέφρασε την ικανοποίησή του για τη πορεία της οικονομίας καθώς υπήρξε ανάπτυξη, περιορισμός της ανεργίας και σταθεροποίηση του πληθωρισμού. Παρόλα όμως αυτά τα προβλήματα παρέμειναν και το ΔΝΤ αδυνατούσε να τα δει.

Το 2007 εμφανίζονται τα πρώτα σύννεφα στην οικονομία της χώρας που όπως φαίνεται οφείλονται στην αρνητική εκτίμηση των διεθνών οργανισμών για τη λειτουργία της αγοράς στην πΓΔΜ, στην τεχνητή αύξηση του δείκτη χρηματιστηριακών συναλλαγών, στην απότομη ενίσχυση των πληθωριστικών πιέσεων, στη διατήρηση των προβλημάτων στέγασης, στην επιδείνωση της ποιότητας της εκπαίδευσης, στην ανυπαρξία υποδομών κ.α.

Η έκθεση καταλήγει αναφέροντας ότι η παρέμβαση του ΔΝΤ στην συγκεκριμένη περίπτωση ήταν ανεπιτυχής καθώς δεν αντιλήφθηκε εγκαίρως την πραγματικότητα. Τονίζει ότι ο παγκόσμιος οργανισμός θα πρέπει να περιορισθεί στο ρόλο του που είναι η πρόληψη των κρίσεων και όχι η επίλυση τους.

5.5 ΟΙ ΕΠΙΚΡΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΛΕΧΤΕΙ ΤΟ ΔΝΤ

Στο στόχαστρο σφοδρής κριτικής έχει βρεθεί αρκετές φορές το ΔΝΤ για τις επώδυνες αλλαγές που προκαλούν οι αυστηρές πολιτικές λιτότητας, τις οποίες επιβάλλει στις χώρες που ζητούν τη βοήθεια του.

Οι παρεμβάσεις του ΔΝΤ έχουν δεχτεί αρνητική κριτική γιατί, όπως λένε αυτοί που είναι ενάντια στον οργανισμό, επιβάλλει απάνθρωπα σταθεροποιητικά προγράμματα με τις ίδιες πάντα προϋποθέσεις, όπως είναι η ιδιωτικοποίηση κρατικής περιουσίας, η επιβολή μείωση μισθών και συντάξεων, η αύξηση της έμμεσης και άμεσης φορολογίας, η μείωση φορολογίας σε μεγάλες ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Οι επικριτές υποστηρίζουν ότι αυτοί που κατευθύνουν την πολιτική του ΔΝΤ εσκεμμένα στήριξαν καπιταλιστικές στρατιωτικές δικτατορίες που βρίσκονταν σε φιλική σχέση με αμερικάνικες και ευρωπαϊκές εταιρίες. Στο βιβλίο του Χάρμαν Κρις με τίτλο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο Παγκόσμια Τράπεζα αναφέρει ότι «τη δεκαετία του 1980, το ΔΝΤ στήριξε τα τεράστια δάνεια προς τον τότε δικτάτορα Κονγκό –Ζαΐρ, Μομπούτου, επειδή ήταν σύμμαχος των ΗΠΑ. Κι όμως ήξερε τουλάχιστον από το 1982, ότι αυτά τα δάνεια πήγαιναν κατευθείαν στις τσέπες του δικτάτορα. Φυσικά, τώρα απαιτεί από τους ανθρώπους αυτής της χώρας να βρουν τρόπους για να ξεπληρώσουν τα δάνεια.»

Επίσης, τονίζουν ότι το ΔΝΤ δεν σέβεται τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα εργατικά δικαιώματα. Υποστηρίζουν ότι τα προγράμματα διαρθρωτικής προσαρμογής οδηγούν σε αύξηση της φτώχειας και της ανέχειας στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα. Σε πολλές περιπτώσεις συρρικνώνονται οι δαπάνες προς την υγεία, την εκπαίδευση και την προστασία του περιβάλλοντος.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ-ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΔΝΤ

Καθώς τα δεδομένα στο παγκόσμιο σκηνικό έχουν αλλάξει από την ίδρυση του διεθνούς νομισματικού ταμείου, η ανάγκη για αλλαγή των πολιτικών του ταμείου είναι επιτακτική. Το ΔΝΤ πρέπει να πάψει να αναλύει σύγχρονα φαινόμενα χρησιμοποιώντας παλιές μεθόδους και να προτείνει πολιτικές σταθεροποίησης και ανάπτυξης, χωρίς να μπορεί να διασφαλίσει τη υλοποίηση τους.

Η χώρα που ζητάει βοήθεια από το ΔΝΤ θα πρέπει να χαράζει την εθνική πολιτική της και όχι τα προγράμματα του Ταμείου να χαράζουν την πολιτική που πρέπει να ακολουθήσει. Θα πρέπει να υπάρχει σωστή συνεργασία και όχι επιβολή.

Ο οικονομολόγος Jeffery Sachs υποστήριξε ότι «όλα τα προβλήματα δεν είναι τα ίδια, όπως και για όλες τις ασθένειες δεν χορηγούμε το ίδιο φάρμακο.». Το ΔΝΤ θεωρεί ότι για να ξεπεραστούν τα προβλήματα στο ισοζύγιο πληρωμών, η καταπολέμηση της διαφθοράς, η αύξηση του πληθωρισμού κ.α., της χώρα που ζητάει βοήθεια θα πρέπει να υπάρξουν περικοπές των δημοσιονομικών δαπανών, απελευθέρωση εμπορίου και ιδιωτικοποιήσεις. Όμως κάθε χώρα χρίζει διαφορετική μεταχείριση για να ορθοποδήσει η οικονομία της.

Επιπροσθέτως, το ΔΝΤ θα πρέπει να συνθέτει τις μακροοικονομικές του αναλύσεις όχι μόνο μέσω της οικονομικής πλευράς των πραγμάτων αλλά και μέσω των κοινωνικών πραγμάτων. Θα πρέπει να συνεργάζεται και με άλλους οργανισμούς για την δημιουργία του κατάλληλου προγράμματος που θα δίνει έμφαση και σε οικονομικά θέματά άλλα και σε θέματα όπως η υγεία, η φτώχεια, η εκπαίδευση κ.α.

Τέλος, οι εργασίες του και η πολιτική του ΔΝΤ θα πρέπει να χαρακτηρίζονται από διαφάνεια και να στοχεύουν για το κοινό καλό της παγκόσμιας κοινότητας, απαλλασσόμενες από τυχόν συμφέροντα των μεγάλων δυνάμεων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΒΙΒΛΙΑ:

- ✚ Κρις Χάρμαν, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο Παγκόσμια Τράπεζα, β' έκδοση- Φεβρουάριος 2002.

ΠΗΓΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:

- ✚ <http://www.imf.org/>
- ✚ http://en.wikipedia.org/wiki/international_monetary_fund
- ✚ http://www.el.wikipedia.org/wiki/international_monetary_fund
- ✚ <http://www.esx.gr>
- ✚ <http://www.i-rerortergr.com>
- ✚ <http://www.i-know.gr>
- ✚ <http://erikairo.gr>
- ✚ <http://www.sansimera.gr>
- ✚ <http://www.hbnews.gr>
- ✚ <http://www.eklogika.gr>
- ✚ <http://www.voria.gr>
- ✚ <http://www.esee.gr>
- ✚ <http://www.praxisred.blogspot.com/>
- ✚ <http://www.zoom.news.gr>
- ✚ <http://www.idec.gr/iier/new/tomos%2013/idos.pdf>
- ✚ <http://tovima.gr/finance/article/?aid=175702>